

VÄRDEBESKRIVNING

Område av riksintresse för naturvård i Dalarnas län

Datum: 2004-02-13

Områdesnummer: NRO 20 134

Områdesnamn: Kinnvallsjösättern

Kommun: Malung (2023)

Kartblad: 14D NV

Area: ca 4,8 ha, varav allt är land

Naturgeografisk region: 32a Norra Norrlands barrskogsområden och bergkullslätter.

Agrara kulturlandskapsregioner: Södra Norrlands och norra Svealands skogsbygder.

Landskapsformer: Förfjällområde

Riksvärde:

Naturbetesmark	Flora
Slätteräng	

Värdeomdöme: Representativ naturbetesmark med stor förekomst av betad skog och öppen hagmark samt naturlig slättermark med hackslått, med lång kontinuitet. Bitvis art- och individrika växtsamhällen med arter som vårbrodd, vårfingerört, låsbräken och stagg.

Kinnvallsjösättern innehåller välbevarade traditionella drag med inhägnad hackslog på inägan och skogsbete utanför. Vegetationen är mycket representativ för fåbodarna i dessa trakter, dock utan innehåll av spektakulära arter. Fåboden är välhävdad och har lång hävdkontinuitet.

Huvudkriterier: A, C, D

Stödskriterier: Storlek, mångformighet, kontinuitet, representativitet, raritet, nyckelområde, funktion – betydelse för flora och fauna.

Förutsättningar för bevarande: Öppnande av trädbevuxna partier i fåbodens utkanter. Områdets värden kan påverkas negativt av minskad eller upphörd fåboddraft, skogsplantering på jordbruksmark, energiskogsodling, igenväxning, spridning av gifter eller gödselmedel, bebyggelse, nydikningar, täkt, luftledning, vägdragningar.

Säkerställande: Området omfattas av riksintresse enligt MB 4 kap 2 §.

Områdets huvuddrag: Kinnvallsjösättern ligger längs Rörbäcksnäsvägen, söder om Femans dalgång och Transtrandsfjällens mäktiga sydbranter. Fäboden är småkuperad med skogsdungar, en liten tjärn samt spridda husgrupper. Den öppna marken är koncentrerad till området söder om vägen där stora öppna hackslogar och enstaka myrodlingar ännu brukas. Utsikten är vacker och bebyggelsen delvis ålderdomlig.

Den mjukt kuperade moränmarken hyser en frisk till torr rödvenfriskäng som ställvis övergår i hedtyp, då med stagg som dominant. Torrare kullar är något artrikare med t ex vårbrodd, vårfingerört och låsbräken. Några gamla myrlindor har idag lågstarrvegetation.

Getter och fjällkor betar på skogen eller - efter slåttern - på vallen. Hackslogen har lieslagits in på 80-talet, men tack vare att marken är ganska fri från block, har man övergått till traktorslätter. Man bärar även hö från myrodlingen söder om fäboden. Hävden är god så vallen ger ett välskött intryck.

Anmärkningar: Ingår i länsstyrelsens program för bevarande av natur- och kulturmiljövärden i odlingslandskapet (obj. nr 23-06), i nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (obj. nr 23-04) samt i länets ängs- och hagmarksinventering (obj. nr 23 -04).

Referenser:

Länsstyrelsen Dalarna, 1994: *Värdefulla odlingslandskap i Dalarna*.

Länsstyrelsen 1994. Falun.

Länsstyrelsen i Dalarnas län, 1993: *Dalarnas ängar och betesmarker*.

Länsstyrelsen. Falun.

Naturvårdsverket, 1996: *Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet*. Stockholm.